

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
ÎN CHEIERE**

02 aprilie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:
președinte
judecători

Anatolie Țurcan
Boris Talpă
Ghenadie Eremciuc

examinând admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Gangan Bogdan în numele inculpatei Fiodorova Olesea, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iulie 2023, în cauza penală privindu-o pe

FIODOROVA Olesea XXXXX, născut la
XXXXX, originară din XXXXX, domiciliată în
XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 27.07.2022 – 07.11.2022;

Instanța de apel: 23.12.2023 – 13.06.2023;

Instanța de recurs: 26.09.2023 – 02.04.2024.

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 07 noiembrie 2022, Fiodorova Olesea a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (4) din Codul penal și prin aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) din Codul de procedură penală, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

2. Pentru pronunțarea sentinței, instanța de fond a constatat că, la data de 05.05.2022, aproximativ la ora 02:00-02:30, fără a deține dreptul de a conduce mijloace de transport, se deplasa la volanul autoturismului de model „Renault” cu XXXXX, fiind stopată pe XXXXX. În cadrul verificării actelor a manifestat un comportament suspect și neadecvat fiind bănueli de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate. La fața locului Fiodorova Olesea, a fost notificată despre necesitatea testării alcoolscopice în vederea stabilirii gradului stării de ebrietate, fiind îndreptată pentru examinare la sediul Dispensarului Republican de Narcologie. În rezultatul examinării medicale conform procesului-verbal nr. 3845 din

data de 05.05.2022, privind examinarea medicală de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, a fost stabilit că, Fiodorova Olesea era în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, având o concentrație de alcool de 0,59 g/l conform probelor biologice prelevate.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, inculpata Fiodorova Olesea a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264/1 alin. (4) din Codul penal, conform semnelor calificative: *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate produsă de droguri și alte substanțe cu efecte similare săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere a mijloacelor de transport.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-i fie aplicată inculpatei o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

În motivarea cererii de apel acuzatorul a invocat că:

- la pronunțarea sentinței, instanța de fond a ignorat prevederile art. 61 din Codul penal, care stipulează că, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni;

- în corespundere cu prevederile art.7 alin. (1) din Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Astfel, la stabilirea tipului pedepsei penale instanța nu a ținut cont de faptul, că inculpata anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 29.12.2021, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (4) din Codul penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de 140 ore muncă neremunerată în folosul comunității, iar pedeapsa aplicată anterior, nu și-a atins scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane;

- individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune;

- problema securității circulației rutiere este una din prioritățile de bază, deoarece acest fapt este o reflectare directă a nivelului de protecție a participanților la trafic și societății în ansamblu de riscul accidentelor rutiere și consecințele acestora. Conducerea sub influența alcoolului este considerată un comportament periculos. Prin urmare, numărul mare de cazuri de conducere a vehiculului sub influența alcoolului, conducerea în stare de ebrietate fiind identificată ca cel de-al doilea risc rutier major.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13.06.2023, a fost admisă cererea de apel declarată de acuzatorul de stat, a fost casată parțial sentința instanței de fond în partea individualizării pedepsei penale și pronunțată în această parte o nouă hotărâre conform modului stabilit pentru prima instanță și a fost recunoscută Fiodorova Olesea vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (4) din Codul penal și cu aplicarea prevederilor art. 364/1 alin. (8) din Codul de procedură penală i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatei care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, precum și tuturor probelor în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor și anume:

- *procesul-verbal de audiere a martorului Fiodorova Tatiana din 03.06.2022*, potrivit căruia ultima a declarat că, la data de 05.05.2022, după miezul nopții, ea împreună cu fiica sa Fiodorova Olesea, în calitate de pasageri și Ivanov Dumitru, în calitate de conducător auto la volanul automobilului „Renault” cu XXXXX, se deplasau pe XXXXX. În timpul deplasării între Olesea și Dumitru a avut loc un schimb de replici, astfel că ultimul a oprit automobilul în mijlocul părții carosabile, fără a opri motorul, a deschis portiera și a ieșit din automobil, deplasându-se spre XXXXX în direcția unde staționează rutierele spre XXXXX, ea cu Olesea au rămas în automobil. Ulterior, Olesea a coborât din automobil și a urcat pe bancheta din față a șoferului și, întru evitarea unor accidente, a decis să schimbe locul automobilul, pornindu-l din loc spre XXXXX. Nereușind să facă câțiva metri, deja fiind intrată pe cerc, direcția spre XXXXX, a fost stopată de colaboratorii INSP și somată să prezinte actele. Astfel, a fost condusă la DRN unde a fost stabilit că a condus sub influența alcoolului (f.d. 25);

- *procesul-verbal de audiere a martorului Ivanov Dumitru din 03.06.2022*, potrivit căruia ultimul a declarat că, la data de 05.05.2022, în perioada orelor 00:00 - 02:30, exact nu poate indica ora, însă, el fiind la volanul automobilului „Renault” cu XXXXX, care îi aparține concubinei sale Fiodorova Olesea, au fost inițial la domiciliul lui Olesea pe XXXXX, ulterior s-au certat din cauza unor reparații la

automobil și a decis să meargă să-i arate unde-i autoservice-ul unde i-a reparat automobilul, adică s-au deplasat din sectorul Rîșcani spre sectorul Buiucani, în regiunea XXXXX. Ajunși la fața locului, normal că la ora ceea târzie nu era nimeni, s-au întors înapoi spre domiciliu, el la volan cu Olesea și mama ei în calitate de pasageri în salon. În timpul deplasării de la autoservice, aproape ajungând la cercul (sensul giratoriu) de pe XXXXX, au avut un schimb de replici cu Olesea, astfel că el a oprit automobilul în mijlocul drumului fără a opri motorul, a tras frâna de mână, a coborât din automobil și a pornit pe jos spre XXXXX. În regiunea magazinului „Pegas” adică la o distanță de circa 100 m, a luat un taxi și a mers spre XXXXX. Neajungând în XXXXX a fost telefonat de Olesea, care i-a declarat că a fost stopată de poliție și să revină înapoi de urgentă. A solicitat șoferului de taxi să întoarcă înapoi și a revenit la fața locului, unde a stabilit că, automobilul de model „Renault” cu XXXXX, pe care l-a abandonat în mijlocul drumului, se afla pe aceeași stradă doar că altfel parcat, cu câțiva metri mai la deal spre XXXXX, mai aproape de cerc (sensul giratoriu). Deja a înțeles că Olesea este documentată de polițiști. El a scris recipisă prin care i-a fost încredințat automobilul pentru a exclude ridicarea lui. La data de 05.05.2022, Fiodorova Olesea, a servit bere în timp ce se afla la domiciliul ei pe XXXXX, până a se porni la service și până a fi incidentul dat, și anume cu 1-2 ore înainte. A mai indicat că Fiodorova Olesea nu dispune de permis de conducere a mijloacelor de transport. (f.d. 27);

- *procesul-verbal de audiere a martorului Gorea Alexei din 27.05.2022*, potrivit căruia ultimul a declarat că, la 05.05.2022, fiind în misiune de supraveghere a circulației rutiere pe arterele mun. Chișinău, cu dislocația în sectorul Buiucani, împreună cu Topal Tudor, în intervalul orelor 02:00 - 02:45 pe XXXXX, observase un automobilul de model „Renault Scenic” care efectua manevre suspecte (accelerare și frânare bruscă). Autovehiculul a fost stopat, șofer fiind Fiodorova Olesea, care în urma verificărilor s-a adeverit că nu deține permis de conducere, având un comportament suspect și miros din cavitatea bucală specific consumului de alcool. La fața locului colegul Topal Tudor a notificat-o pe Fiodorova Olesea despre necesitatea testării alcooscopice, fiind îndrumată spre examinare medicală la sediul Dispensarului Republican de Narcologie, pentru stabilirea gradului de alcoolemie. În urma examinării medicale, potrivit procesului-verbal nr. 3845 din data de 05.05.2022, Fiodorova Olesea era în stare de ebrietate alcoolică avansată, fiind depistată o concentrație de 0,20 mg/l în aerul expirat, conform alcooltestului „Drager 6810” și 0,59 g/l conform probelor biologice prelevate conform procesului-verbal nr. 3845 din data de 05.05.2022 al examinării medicale de constatare a faptului de consumarea a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei. Fiodorova Olesea Iurie a recunoscut faptele sale, astfel semnând toate actele procesuale care i-au fost întocmite. (f.d. 20, 22),

- *procesul-verbal de audiere a martorului Topal Tudor din 27.05.2022*, potrivit căruia ultimul a declarat că, la 05.05.2022, fiind în misiune de supraveghere a circulației rutiere pe arterele mun. Chișinău, cu dislocația în sectorul Buiucani, împreună cu Gorea Alexei, în intervalul orelor 02:00 - 02:45 pe XXXXX, observase

un automobil de model „Renault Scenic” care efectua manevre suspecte (accelerare și frânare bruscă). Autovehiculul a fost stopat, șofer fiind Fiodorova Olesea, care în urma verificărilor s-a adeverit că nu deține permis de conducere, având un comportament suspect și miros din cavitatea bucală specific consumului de alcool. La fața locului el a notificat-o pe Fiodorov Olesea despre necesitatea testării alcoolscopice, fiind îndrumată spre examinare medicală la sediul Dispensarului Republican de Narcologie, pentru stabilirea gradului de alcoolemie. În urma examinării medicale, potrivit procesului-verbal nr. 3845 din data de 05.05.2022, Fiodorova Olesea era în stare de ebrietate alcoolică avansată, fiind depistată o concentrație de 0,20 mg/l în aerul expirat, conform alcooltestului „Drager 6810” și 0,59 g/l conform probelor biologice prelevate conform procesului-verbal nr. 3845 din data de 05.05.2022 al examinării medicale de constatare a faptului de consumarea a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei. Fiodorova Olesea a recunoscut faptele sale, astfel semnând toate actele procesuale care i-au fost întocmite (f.d. 21, 22);

- *procesul-verbal de audiere a bănuitei Fiodorova Olesea din 02.06.2022*, potrivit căruia ultima a refuzat să facă declarații, folosindu-se de dreptul său de a nu face declarații (f.d. 44);

- *procesul-verbal de audiere a învinuitei Fiodorova Olesea din 11.07.2022*, potrivit căruia ultima a refuzat să facă declarații, folosindu-se de dreptul său de a nu face declarații (f.d. 60);

- *procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 05.05.2022*, potrivit căruia Fiodorova Olesea a fost supusă testării alcoolscopice (f.d. 10);

- *procesul-verbal privind consemnarea celor constatate din 05.05.2022 cu fototabelul tichetului alcooltestului „Drager 6810” din 05.05.2022*, potrivit căruia s-a stabilit că în urma testării alcoolscopice a cet. Fiodorova Olesea, conform alcooltestului „Drager 6810”, rezultatul reprezintă o concentrație a vaporilor în aerul expirat de 0,20 mg/l (f.d. 11, 12);

- *procesul-verbal de examinare a obiectului din 26.05.2022*, prin care s-a suspus examinării procesul-verbal nr. 3845 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 05.05.2022, efectuat în privința cet. Fiodorova Olesea, potrivit căruia rezultatul reprezintă o concentrație a vaporilor în aerul expirat de 0,20 mg/l și 0,59 g/l în sânge conform probelor biologice prelevate (f.d. 18);

- *procesul-verbal nr. 3845 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 05.05.2022*, efectuat în privința cet. Fiodorova Olesea, potrivit căruia rezultatul reprezintă o concentrație a vaporilor în aerul expirat de 0,20 mg/l și 0,59 g/l în sânge conform probelor biologice prelevate, recunoscut în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 26.05.2022 și anexat la materialele dosarului (f.d. 7, 19).

Instanța de apel a reținut faptul că, inculpata anterior a fost condamnată prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 29.12.2020, pentru comiterea

infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (4) din Codul penal cu stabilirea pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 140 ore (f.d. 30-34). Deși a fost sancționată pentru comiterea unei infracțiuni similare, inculpata nu s-a corijat și a comis din nou o faptă prejudiciabilă, motiv pentru care instanța de apel a ajuns la concluzia să aplice inculpatei o pedeapsă privativă de libertate.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a conchis că soluția instanței de fond de aplicare a unei sancțiuni non-privative de libertate, a fost pripită, or, aceasta urma să țină cont de faptul că inculpata a fost atrasă la răspundere penală și pedepsită anterior prin muncă neremunerată în folosul comunității, însă aceasta nu tras concluzii pentru sine și nu a pășit pe calea corijării, săvârșind o nouă infracțiune cu intenție, care reflectă o tendință ascendentă în societate, or, prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 29.12.2021, inculpatei Fiodorova Olesea pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264/1 alin. (4) din Codul penal, instanța de judecată i-a acordat posibilitatea de a se corecta și a demonstra că faptele comise au fost o întâmplare și o greșeală, fără izolarea ei de societate, prin aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, care a fost executată, însă, inculpata a comis o nouă infracțiune prevăzută la art. 264/1 alin. (4) din Codul penal.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Gangan Bogdan, acționând în numele inculpatei, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) din Codul de procedură penală, a contestat-o cu recurs, prin care a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței instanței de fond.

În motivarea recursului apărătorul a invocat că:

- instanța de apel a examinat cauza contrar prevederilor art. 414, 417 alin. (1) pct. 7), 8) din Codul de procedură penală;

- instanța de apel a aplicat inculpatei o pedeapsă privativă de libertate, cu executare reală, care nu a fost motivată în raport cu circumstanțele cauzei și cu personalitatea inculpatei, care a săvârșit o infracțiunea ce face parte din categoria de infracțiuni ușoare, de faptul că inculpata are la întreținere un copil minor, este angajată în câmpul muncii, fiind prezentate înscrisuri ce confirmă caracterizarea pozitivă a inculpatei la locul de trai și la locul de muncă;

- instanța de apel a admis o eroare la motivarea deciziei sale cu privire la neaplicarea prevederilor art. 90 din Codul penal sau necesitatea aplicării unei pedepse mai severe decât cea stabilită de instanța de fond. Consideră apărătorul că la caz, nu au fost identificate impedimente pentru aplicarea acestor prevederi.

6. Examinând admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Gangan Bogdan, în numele inculpatei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Cu titlu preliminar, completul de judecată menționează că din interpretarea art. XI alin. (3) Legea nr. 246 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), din 31.07.2023, în vigoare din 01.09.2023, rezultă că recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție

până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului, procedura de judecare urmând a fi efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01.09.2023.

În cazul din speță, recurentul a depus recursul până la 01.09.2023, astfel că acesta se judecă în temeiurile în vigoare la data depunerii lui.

În continuare, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 din Codul de procedură penală și a declarat recursul în termen.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (2) pct. 4) din Codul de procedură penală, un complet din 3 judecători declară inadmisibil recursul dacă recursul este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 din Codul de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute la art. 427 invocate în recurs.

Completul de judecată reține că cerere de recurs este fondată pe temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) din Codul de procedură penală (redacția Legii 66 din 05.04.2012 în vigoare din 27.10.2012), potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului dacă instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Analizând textul recursului, completul de judecată statuează că, recurentul nu a concretizat care din temeiurile enumerate în art. 427 alin. (1) pct. 6) din Codul de procedură penală le pune la baza cererii de recurs înaintate și prin ce se confirmă aceste temeiuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate este inadmisibilă, or, contravine principiului contradictorialității procesului penal.

Prin urmare, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu-și găsesc confirmarea, nefiind stabilite, concretizate și motivate presupusele erori, iar instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală.

Cu referire la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) din Codul de procedură penală, dacă s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, instanța de recurs constată că argumentele recursului apărării se concentrează asupra dezacordului cu pedeapsa aplicată, care în opinia recurentului este prea aspră.

Completul de judecată constată că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatei, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte, însă nu este de acord cu pedeapsa definitivă aplicată, sub formă de închisoare pe un termen de 3 luni, considerând oportună condamnarea inculpatei, la pedeapsa penală mai

blândă și cu suspendarea executării acesteia, prin aplicarea prevederilor art. 90 din Codul penal.

Verificând materialele dosarului în raport cu alegația precum că individualizarea pedepsei a avut loc contrar prevederilor legale, completul de judecată constată că instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 – 78 din Codul penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatei, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării ei. Or, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, se reține că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

În această ordine de idei, completul de judecată apreciază critic alegațiile apărării, cu privire la suspendarea executării pedepsei cu închisoare, întrucât, aplicarea prevederilor art. 90 din Codul penal, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia. Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este cazul să o acorde.

Sub acest aspect, se atestă că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpata a săvârșit infracțiunea imputată ei, stabilindu-i o pedeapsă proporțională în raport cu infracțiunea comisă, împrejurări ce au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost apreciate cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel a reținut că inculpata, nu este la prima abatere de la legea penală, or, anterior aceasta a fost condamnată prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 29.12.2021, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (4) din Codul penal cu stabilirea pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 140 ore. Însă, aceasta nu a tras concluzii pentru sine și nu a pășit pe calea corijării. Inculpatei i s-a acordat șansa de

a se corija și a demonstra că acțiunile sale constituie un incident în biografia acesteia, însă în final acestea au fost ignorate, ultima săvârșind o nouă infracțiune cu intenție.

Analizând soluția instanței de apel, de condamnare a inculpatei, cu aplicarea unei pedepse privative de libertate, instanța de recurs conchide că aceasta și-a motivat pe deplin și suficient necesitatea aplicării pedepsei cu închisoare cu executare în penitenciar, motivare care este corespunzătoare practicii judiciare, ținându-se cont de toate circumstanțele prezentei cauze penale și cele personale ale inculpatului, totuși, reprezintă o infracțiune săvârșită prin intenție, astfel că aplicarea unei pedepse non privative de libertate riscă să nu asigure realizarea scopului pedepsei penale.

Astfel, instanța de apel efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatei, urmărind în acest sens comportamentul ei în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a considerat că în coraport cu faptele comise, urmările prejudiciabile ale faptelor și personalitatea inculpatei, corijarea și reeducarea acesteia este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare în termenii specificați în decizia instanței de apel.

În acest sens completul de judecată consideră că, pedeapsa aplicată inculpatei este corectă, echitabilă și proporțională faptei comise, ținându-se cont de scopul pedepsei penale. Pedeapsa aplicată corespunde gradului prejudiciabil și de pericol social, circumstanțelor comiterii infracțiunii, atitudinii inculpatului față de cele întâmplate și conștientizarea pericolului crimei săvârșite.

Instanța de recurs notează că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite, suficientă pentru restabilirea echității sociale, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Astfel, se conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, instanța de recurs constatând temeinicia motivării soluției instanței de apel, o însușește integral întrucât această instanță a oferit răspunsuri complete și argumentate tuturor problemelor esențiale invocate în speță, pedeapsa definitivă aplicată inculpatei fiind una proporțională și echitabilă faptelor comise, cât și este în limita sancțiunii prevăzute de lege.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate în cererea de recurs, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatei pedepse individualizate conform prevederilor legale și că recursul este vădit neîntemeiat.

7. Ținând cont de cele constatate supra, instanța de recurs conchide că erorile invocate în cererea de recurs, nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Inadmisibilitatea recursului declarat de către avocatul Gangan Bogdan în numele inculpatei Fiodorova Olesea, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2023, în cauza penală în privința inculpatei FIODOROVA Olesea, ca fiind vădit neîntemeiat.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Anatolie Țurcan

Judecător

Boris Talpă

Judecător

Ghenadie Eremciuc